

המסמר

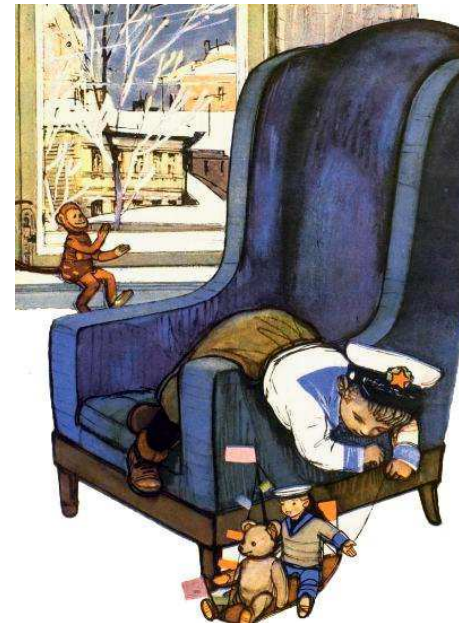
כתב - ס. בארוזדין
ציורים - פ. למקול

בדרך כלל זה היה כך: אמא ביקשה דבר
מה מאלושקה, להביא מלח מהחדר
השני, או לשפוך מים מספל, והוא כאילו
לא שומע אותה

וממשיך לשחק.

אמא קמה, בעצמה
מביאה מלח,
בעצמה שופכת
מים והמעשה
נגמר!

אך פעם אליושקה
יצא לטייל. רק יצא
מהדלת והתמזל לו

- לפני הבית, ממש צמוד למדרכה, עומדת
משאית ענקית. הנהג פתח את מכסה
המנוע ומתקן שם דבר מה בפנים.
איזה ילד בן חמש יחמיץ הזדמנות ולא
יבדוק בקפדנות מכונית כזו! וגם אליושקה
כך. הוא ראה את הדוב המבריק על
מכסה המנוע, הגה גדול בתא הנהג, ונגע
גם בגלגל שהיה גבוה אולי כפליים
מאליושקה עצמו.
בינתיים הנהג סגר את מכסה המנוע.
כנראה גמר לתקן שם את כל הנחוץ.
"ועכשיו המשאית תסע?" התעניין
אליושקה.
"לא תסע עד שלא אמלא מים" ענה הנהג,
כשהוא מנגב ידיים "ואיפה אתה גר?
רחוק, קרוב?"
"קרוב" ענה אליושקה "הנה בבית הזה."
"מצוין" אמר הנהג "אז אולי לא תתנגד
להשאיל לי קצת מים?"

"גם את שלך" אמר הנהג ולקח את הדלי של אליושקה "עכשיו הכל תקין. ותודה על העזרה! שלום!"
המנוע התחיל לרעוש כמו חית טרף, המשאית רעדה ונסעה.
אליושקה עמד על המדרכה עם הדלי הריק שלו והסתכל עוד הרבה זמן אחריה. ואחר כך חזר הביתה ואמר "אמא! תני לעזור לך!"

"אולי החליפו לי את הבן?"
השתוממה אמא "משום מה אני לא מכירה אותו!"
"לא, לא, לא החליפו, זה אני!" הרגיע אותה אליושקה "פשוט, אני רוצה לעזור לך!"

"לא אתנגד!" אמר אליושקה. הנהג לקח דלי ריק מהתא שלו והלך עם אליושקה הביתה.
"הבאתי את הדוד להשאיל לו מים" הסביר אליושקה לאמא.
"בוא, בבקשה" אמרה אמא והובילה את

הנהג למטבח.
הנהג מילא את הדלי שלו במים, ואליושקה הביא את הדלי הקטן שלו ומילא אותו גם כן.
הם חזרו למשאית.
הנהג שפך את המים מהדלי לרדיאטור.
"גם את שלי" אמר אליושקה.

*

ובבוקר למחרת אמא אמרה לאבא "בערב תצטרך להתקין מסמר בקיר במטבח. אני רוצה לתלות קלחת.

אבא הבטיח שיעשה זאת.

באותו היום אמא לא עבדה אבל יצאה לחנות.

"שחק קצת לבדך, בני" אמרה לאליושקה "עוד מעט אחזור." "אשחק" הבטיח אליושקה ובעצמו,

כשרק אמא

הלכה, הלך

למטבח. מצא

פטיש ומסמרים

והתחיל לדפוק מסמרים לקיר, זה אחרי

זה. עשרה מסמרים תקע!

"עכשיו מספיק" חשב אליושקה.

אמא חזרה מהחנות.

"מי זה דפק כל כך הרבה מסמרים

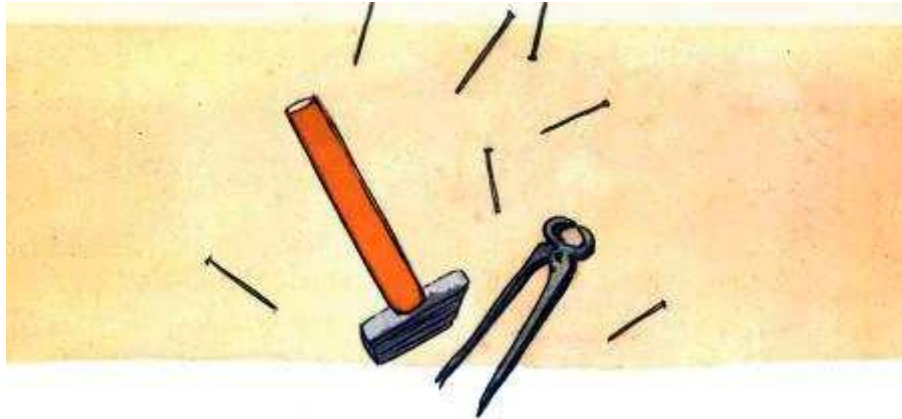
בקיר?" הופתעה כשנכנסה למטבח.

"אני!" ענה לה אליושקה בגאווה "כדי לא

לחכות עד שאבא יחזור."

אמא לא רצתה לגרום לאליושקה מפח

נפש.

"בוא, נעשה כך" הציעה "את המסמרים

האלה נוציא, הם לא נחוצים. אבל כאן,

גבוה, תכניס מסמר אחד, גדול יותר. הוא

יתאים בדיוק. בסדר?"

"בסדר" הסכים אליושקה.

אמא לקחה צבת והוציאה עשרה מסמרים
מהקיר. אחר כך נתנה לאליושקה כסא,
הוא עלה עליו ודפק מסמר גדול מה
שיותר גבוה.

"הנה, המסמר הזה נחוץ מאוד" אמרה
אמא ותלתה עליו קלחת.

כעת כל פעם שאליושקה ניכנס למטבח
הוא מביט על הקיר - האם הקלחת

תלויה?

תלויה.

סימן שהוא תקע את המסמר הנחוץ
ביותר.